

Mening, et ikke ringe Misbrug af den Regjeringen givne Myndighed. Dengang var allerede Arvespørgsmaalet reist, dengang forelaae allede de Punkter, hvorom der var forskjellige Meninger, og den ene Mening stod ligeoverfor den anden; der var altsaa al Opfordring for Bælgerne til at forlange af Den, der stillede sig, at han skulde udtale sig derover, og der kan saaledes ikke være nogen Tvivl om, at Bælgerne herom virkelig have kjendt Rigsdagsmandenes Anskuelse, navnlig deres, som have været Medlemmer af det opløste Folkething. Og desuagtet have de sendt dem (Nei!). Ja, jeg hører et meget bestemt Nei; det kan gjerne være, at En eller Anden ikke har udtalt sig om dette Spørgsmaal, men saa ligger Grunden hertil deri, at Bælgerne havde den Tillid til en saadan Mand, at de kunde sige: Vi overlade Dig frie Hænder; vi ere overbeviste om, at saaledes som Du vil handle i denne Sag, saaledes vil Du handle rigtigt. Jeg spørger altsaa, hvad vil der da vinde ved en Oplosning af Rigsdagen? Efter min Opfatning — og jeg stiller mig her paa Ministeriets Standpunkt — er der kun meget ringe Udsigt til, at der virkelig skulde kunne indtræde en Forandring af Forholdene. Efter min Anskuelse vil Folket føle det Saarende, som der er i atter og atter at stille en Opfordring til Bælgerne om at udtale sig, og jeg troer, at det vil fremkalde en Stemmning imod Regjeringen, og at det meget snarere — og det kan jeg ikke andet end beklage, — vil ved de nye Valg gaae tilbage end fremad for Regjeringen (Ja! Nei!). Jeg troer, at, naar Regjeringen betræder den Vej, at den for at sætte sin Billie igjennem, opløser et af Rigsdagens Thing, og da, naar det nye Thing kommer sammen, og dette heller ikke udfører Regjeringens Billie, saa atter opløser det, da

er man kommet ind paa en Vej, hvor der ingen Udvei er (Hør!), saa er man kommet ind paa en Vej, hvor man bruger den yderste constitutionelle Rettighed, som Regjeringen har, saaledes at Massineriet slides, bruger den saa stærkt og paa en saa urigtig Maade, at der baade hos Bælgerne og dem, der stille sig, maa opstaae en stor Modbydelighed for at have med denne Sag at gjøre under et Massineri, der virker paa saadan Maade. Jeg kan heller ikke andet end yttre, hvis det virkelig skulde være saaledes, at der var Udsigt for Ministeriet til at vinde flere Tilhængere ved en saadan Oplosning af Rigsdagen, at det forekommer mig — og jeg maa bede om Undskyldning, hvis jeg ved at udtale dette skulde støde Nogen —, at Ministeriet i hele den forrige Valgkamp har sluttet sig saa nøje til et enkelt Parti, at det, hvis Rigsdagen atter skulde opløses, muligen endnu nøiere maa slutte og hengive sig til det samme enkelte Parti. Jeg miskjender ingenlunde mange særdeles agtverdige Befræbelse hos dette Parti, og jeg har i flere Henseender kunnet arbejde sammen med det, men det forekommer mig dog virkelig ikke at være uden Betænkelighed, hvis Regjeringsmagten saaledes udelukkende indgik en saadan Forbindelse med en enkelt Side af Rigsdagen (Hør!). Jeg maa efter det Ansørte saaledes ansee det som en Fornærmelse imod Ministeriet, hvis jeg forudsatte, at der virkelig hos dette var alvorlig Tale om at opløse Rigsdagen, hvis denne Sag ikke gik igjennem. Men, hvorledes stiller da Fremtiden sig for os, naar vi opfatte Sagen saaledes? (Hør! Ja!). Jeg skal i saa Henseende, skjøndt det gjør mig ondt at yttre det, gjøre de Herrer opmærksom paa, at det, vi egentlig skulle afgjøre, ikke er af saa saare stor Bigtighed, som det staaer for Mange (Hør!).